

rigtigt, men ved alle denne Slags Sager er det nødvendigt, at man speculerer.

N. Sager: Jeg skulde ikke have bedet om Ordet anden Gang ved Sagens første Behandling, naar den ikke paa en Maade havde deelt sig i to Sager; thi det forekommer mig omtrent at være Tilfældet, at Lovudkastet er lagt tilside, og at der istedetfor samme er kommet en ministeriel Bekjendtgjørelse om, at man inden en vis Dag skal melde sig, naar man vil anlægge en Jernbane til Helsingør. Denne Bekjendtgjørelse er overordentlig værdifuld, thi hvad der i den Henseende hidtilbids har været bekjendtgjort fra Ministeriet, har været, at det ikke vilde saa Meget som række Haanden til at faae denne Bane udført. Nu have vi den Fornøielse at høre af den høitærede Minister, skjøndt han ikke directe har erklæret det, at man tør stole paa, at Regjeringen vil hjælpe til at faae dette Foretagende udført, og jeg vil derfor spørge, om det ikke skulde være bedre at indskrænke sig alene til denne værdifulde Bekjendtgjørelse, end at knytte en anden dertil, som i mine Dine, og vistnok ogsaa i flere ærede Medlemmers, er meget skadelig. Man siger nemlig: meld Eder inden den 1ste April, thi ellers straffe vi Eder med at give denne Sag i Hænderne paa Folk, som kunne standse alt Jernbaneanlæg til Helsingør — og det er det, der er det Skadelige — i 7 samfulde Aar. (Stemmer: Nei!). I 7 samfulde Aar kan det ikke nytte, at Noget melder sig. Men lad os dog erindre, at Tiderne ere saa omstiftelige. Vi have før ikke ret længe siden levet i Fred og Ro i Europa, men en smuk Morgenstund kom en Erklæring ud, som satte hele Europa i en saadan Bevægelse, at man ikke i den Tid kunde tænke paa slige Foretagender. Sæt, at noget Lignende skeer til Foraaret, da er der ingen Rimelighed for, at Noget vil melde sig, og dersom saa denne Uro inden saa Maanedes igjen skulde ophøre, begynder man igjen, men da er der, som sagt, indtraadt en Standsning af idetmindste 7 Aar, forsaavidt den Concession da er givet, som her er stillet i Udsigt for det sjællandske Jernbaneselskab, medmindre dette finder for godt at anlægge Banen, naar det kan reise de fornødne Midler dertil. Naar den

høitærede Minister som Svar paa de Bemærkninger, der ere gjorte om, at Prisen vilde blive overmaade høi for Jernbanen med Materiellet, har anført, at der naturligviis vil blive dannet et Reservecapital, som vil komme den eventuelle Overtager af Banen tilgode, saa er dette ganske rigtigt; thi der staaer i det foreløbige Program fra Jernbaneselskabet, at der vil blive lagt 4,000 Rb. aarlig hen til et Reservecapital, 4,000 Rb., taget 5 Gange, er 20,000 Rb.; men jeg vil bede at betænke, at et saadant Beløb er for Intet at regne; dersom der derimod blev lagt 20,000 Rb. aarlig hen til Reservecapitalet, saa var det dog Noget til Afdrag paa et saa dyrt Kjøb for den, der skulde overtage Jernbanen. Men lægger man 20,000 Rb. aarlig hen til Reservecapitalet, saa forsvinder jo hele den Fordeel, som Staten skulde have af Overskuddet, og jeg for mit Vedkommende er meget tilbøielig til at unde Staten enhver Fordeel, den kan faae; dermed forekommer det mig, at denne Dyrking af den høitærede Minister maa falde bort. Udelade vi den første Deel af § 4 og holde os alene til den anden, saa er der Sandsynlighed for, dersom Banen ikke svarer Regning, eller den, som Nogle vente, endog giver Tab, at Ingen vil overtage den med Forpligtelse til at fortsætte den til Helsingør, og derved er altsaa heller ikke vundet Noget. — Jeg skal ikke indlade mig paa de Betragtninger, som ere opstillede om Jernbanens Retning eller Trafik; vi have hørt det før omtale, og vi faae vel Mere endnu at høre derom, men jeg vil blot bemærke med Hensyn til hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at der dog vil finde en vis Transport Sted, forsaavidt der især om Vinteren er ikke saa kostbare Varer, som ville søge deres Vej til Sverrig ad den Vej, som her vil blive aabnet. Det er et ikke ubetydeligt Quantum, og det ærede Medlem vil vistnok give mig Ret i, at alle saadanne Manufacturvarer, hvormed Folk ikke forsyne sig for længere Tid, og som i det Hele taget bedre kunne taale Transporten over Land, ville blive førte denne Vej. Det er et af de Fødemidler; vi maae gjøre Regning paa for denne Bane. Jeg skal ikke tilføie Videre, da jeg efter Alt, hvad her er passeret, og især efter